

LÉPCSŐK

XII. évfolyam 1. 2. szám

2012. január 1.

A kerepesi római katolikus egyházközség lapja

A BÉKE VILÁGNAPJÁRA

*„A lélek sugárzása széppé varázsolja az embert.
Az ember szépsége összhangot teremt a házban.
Az otthon összhangja rendet teremt a hazában.
S ha az országban rend honol, béke köszönt a világra.”*

**A tartalomból: Szűz Mária, a Szentlélek legtökéletesebb képe
Emiliáni Szent Jeromos
A böjtbevezető idő
A legszebb könnycsepp
Levél Jézustól
Gyakori kérdésekre válaszok**

Szentmise szándékok január hónapban

1.	+Gazdag Istvánné Ágh Anna és +Szülei	(8.00)
	Az Egyházközség híveiért	(11.00)
	+Jancsó Mihály és +Szülei	(18.00)
2.		
3.	Hálából születésnapon	
4.		
5.		
6.	Jézus Szent Szíve tiszteletére engesztelésül	
7.		
8.	+Szikszai József, +Édesapja és összes +Hozzá tartozóik	(8.00)
	Erdélyben nyugvó +Megyesy szülők és +Pásztor Ilona	(11.00)
	+Huszka István, +Szülei és összes +Hozzá tartozó	(18.00)
9.		
10.	Hálából	
11.		
12.	A Szűzanya tiszteletére	
13.		
14.	+László	
15.	+Konsai József és +Szabó Győző	(8.00)
	+Pencz Irma 2. évf.	(11.00)
	+Kovács szülők, +Gyermekeik Sanyika, Julianna, összes +Hozzá tartozó és
+Palotás és +János áldozópapok	(18.00)
16.		
17.	+Hitkó László és +Szülei	
18.		
19.	+Gubcsó Mihály, +Szülei, +Baran szülők és összes +Hozzá tartozóik	
20.		
21.		
22.	+Pócza János és +Szülei	(8.00)
		(11.00)
	+Barka József, +Szülei, és összes +Hozzá tartozó	(18.00)
23.		
24.	+Kisgyörgy Sándor, +neje Horváth Ilona, +Nagyszülők és összes +Hozzá tartozó	
25.	+ifj. Persa József, +Édesapja és +Péter fia	
26.	+Szépvölgyi János és +neje Fogd Terézia	
27.	A 24 órás szentségimádást végzőkért és az imát kérőkért	
28.	Hutter Ferencné +Fera Anna és +Édesapja	
29.	Az egyházközség januárban +Híveiért	(8.00)
		(11.00)
	+Varró Gyula, +Kiszel András, +Neje, +András fiuk és a Csepeti család
+Tagjai	(18.00)
30.		
31.		

Gondolatébresztő...

Szűz Mária, a Szentlélek legtökéletesebb képe

Nem elég, hogy valamilyen homályos, meghatározatlan képünk legyen a Szentháromság egy Istenről. Tudnunk kell a Szentháromságban a három személyt egymástól jól megkülönböztetni, akik a mi megváltásunkhoz különböző módon járultak hozzá.

A legegyszerűbb és leghatékonyabb módszer az, hogy a három személyt „megtestesítjük”, vagyis mindegyiküket bizonyos karakterbeli tulajdonságokkal felruházzuk. Ily módon valamiféle „személyiséget” adunk nekik, mely által egymástól jól elkülönülnek. Ez a különbözőség a teljes egységben Isten alapvető tulajdonsága, amit mi az örök életben fogunk tudni igazán megérteni és megélni. De nem várhatunk addig, mert az Istenhez való kapcsolatunk már itt a földön elkezdődött és imáinkban, ha azt akarjuk, hogy azok igazán hatékonyak legyenek, Istent az ő három személyében jól el kell tudnunk „kép”-zelni.

Bizonyos fokig segít nekünk az imádkozásban, ha nevén tudjuk nevezni azt, akivel kapcsolatba akarunk kerülni. De ez még mindig kevés, mert az imádkozás egy alapvetően lelki-szellemi tevékenység, ami önmagában nagyon fárasztó. Ezért van szükségünk egy képre, amihez a név kötődik, ezért fordulunk szívesen a szentekhez és kérjük közben járásukat, őket minden nehézség nélkül idézzük fel lelki szemeink előtt. De a nehézség akkor kezdődik, ha nincs egy konkrét, élő kép, akit „látunk”, miközben imádkozunk. Nem sokat segít, ha csupán szimbólumok állnak a rendelkezésünkre, mint egy fényes háromszög, akár egy galamb a Szentháromság esetében, vagy egy emberi szem az Atya szimbólumaként. Az Atyáról a legkönnyebben elképzelhető kép az, ahogy azt Michelangelo megfestette, egy öreg, erőteljes, szigorú de egyben jóságos arcú férfi hosszú, fehér szakállal. Ez a leghatásosabb kép az Atyaistenről, még akkor is, ha sokaknak ez naivnak tűnik. A második személyről, a Fiúról minden hívőnek van egy megbízható képe, „aki megtestesült a Szentlélek erejéből Szűz Máriától és emberré lett”: Jézus Krisztus.

Nehéz dolgunk van azonban, ha a Szentlelket, mint személyt akarjuk magunk elé képzelni, ha csupán olyan képek, mint egy galamb, vagy egy lángnyelv állnak a rendelkezésünkre. De ha a Szentlélek teljesen eltöltötte Szűz Máriát és minden kegyelmét kiárasztotta rá és így eggyé lett vele, akkor elmondhatjuk, hogy Mária egészen hasonlóvá lett öhozá, lélekben és testben egyaránt. Természetesen Mária és a Szentlélek továbbra is két különböző személy marad. Nem úgy, mint Jézus Krisztus, aki valóságos Isten és valóságos ember egy személyben, ahogy ezt az Apostoli Hitvallásban valljuk. Mégis Mária és a Szentlélek tökéletes egyesülése bibliai igazság, az Egyház ezt tanítja, tehát megengedhető, hogy kijelentsük: Szűz Mária a Szentlélek legtökéletesebb képmása.

(Frank Duff : Szűz Mária és a Szentlélek című értekezéséből.)

A megújuló Szentháromság-teológia társadalmi hatásairól

Kant még azt írta, hogy a Szentháromságról szóló tanításnak semmi köze sincs a hétköznapi élethez. Ezzel szemben a kortárs ortodox, katolikus és protestáns teológiában a Szentháromság tanulmányozása virágkorát éli.

Bernhard Callebaut professzor, a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskolán tavaly november 24-én tartott előadásában nagy vonalakban áttekinti a Szentháromság-teológia fejlődését és felvázolja, hogy ez hogyan segítheti elő a társadalom megújulását. Ezzel kapcsolatban kérdeztük meg őt. *Előadásában azt mondta, hogy a Szentháromság egyfajta modell a társadalom számára, és korunkban különösen is időszerű. Vajon miért? Nem mindennapi, hogy egy szociológus teológiai kifejezéshez nyúl. Miért gondolja, hogy oly sok társadalomelmélet után ez nem utópisztikus gondolat?*

Amikor ezzel a témakörrel kapcsolatban gondolkodom, mindig abból indulok ki, hogy a legtöbb elemzés alapja az, hogy a társadalom életét a dzsungel törvénye határozza meg. A dzsungelben az erősebb győz, egy ismert latin mondás így fejezte ki: te meghalsz, hogy én élhessek, *mors tua, vita mea*. Az emberek közötti kapcsolatokat azonban nem lehet leszűkíteni erre a törvényre. Az ember másra hivatott. A Jézus eljövetelét megelőző fejlettebb társadalmakban létrejött a monoteizmus valamilyen formája, egyetlen Istenben hittek, de annak az Istennek nem volt arca, személytelen volt.

Amikor eljött Jézus és elkezdődött a kereszténység története, amely Izrael útjának folytatása, valami új lép be ebbe a képbe. Jézus az Atyjáról kezd beszélni és a Szentlélekről. Jézus más módon beszél arról, hogy ki is ez az Isten. És amikor pontosabban ki akarja fejezni, hogy szerinte milyeneknek kellene lenniük a kapcsolatainknak, azt mondja: „szeressétek egymást, ahogy én szerettelek titeket”. Ebből érthető, hogy az Atyával és a Szentlélekkel való élete példáját látja maga előtt.

E három isteni személy élete nem más, mint szeretet, amelyben életüket adják egymásért. Itt kezdetét veszi valami új, amit az addigi civilizációk nem tudtak jól megragadni, mert az istenképük nem foglalta magába a kapcsolatok kérdését, a különállók – egymástól különbözők – egységének kérdését. Jézus teljesen egyetért a kereszténység előtti válásokkal abban, hogy Isten egy, egyetlen. Amikor viszont az Atyáról és a Lélekről beszél, akkor kifejezésre juttatja, hogy ez a három személy egy, ugyanakkor különállóak. A kereszténység nem ismer három istent. Ahogy Jézus elmondja az evangéliumokban, ez a különálló, ugyanakkor egységben való élet a szeretet eredménye. Nyilvánvaló, hogy ebből még nem értjük meg teljesen a misztériumot, amely mindig misztérium marad. Mindig kevesebbet tudunk felfogni Istenből annál, ami Ő valójában. Isten azonban ki akarta nyilatkoztatni számunkra ezt a titkot. És ebből egy szociológus is ihletet meríthet.

A kereszténység előtti kor társadalmában a hívő ember valószínűleg az aszkézis útját járta, elszakadt minden földi dologtól, mert számára egyedül Isten volt valóságos, minden más csak illúzió volt! Ebből következően ezek statikus társadalmak voltak, erősen hierarchikusak, amelyben a horizontális kapcsolatoknak nem volt valódi alapjuk. Mivel Isten egy volt, Istenben nem létezett a kapcsolatok dimenziója, így a különbözőkből fel-

épülő egység dimenziója sem. Jézuson keresztül megértjük, hogy Istenben az első a kapcsolatok kérdése: benne szeretet-kapcsolatok vannak, ezek éltetik, és ezek teszik boldoggá az Atyát, a Fiút, a köztük lévő kapcsolat pedig a Szentlélek.

Természetesen a nagy teológiával emlékeznünk kell arra, hogy Isten mindig nagyobb annál, amennyire mi fel tudjuk Őt fogni, és egyik róla alkotott kép sem tudja elmondani mindazt, amit róla mondani lehetne. Tudjuk, hogy a mai társadalmakban éppen a kapcsolatok terén vannak óriási nehézségek: tapasztaljuk ezt a házastársi kapcsolatban, a családban, szinte valamennyi kapcsolatban, s talán azért is, mert kultúránk által az a felfogás uralkodott bennünk, hogy az egység úgy épül, mint a dzsungelben: azaz ha én élni akarok, neked meg kell halnod. Ha én győzök, te eltűnsz, nem számítás, el vagy vetve.

A Szentháromságban ellenben nem így működnek a kapcsolatok. Az Atya és a Fiú szeretik egymást, de ettől még nem vetik félre a Szentlelket. A Szentlélek szereti az Atyát és a Fiút, és egyiket sem veti félre. Vagyis egyszerűen fogalmazva, tudnak önmaguk lenni, ugyanakkor jól vannak együtt is.

Ez a modell, hogyne inspirálna minket? Hogy is ne adna iránymutatást személyes és társadalmi kapcsolatainkban? Persze, nem lehet azt mondani: a Szentháromság modell számunkra, és úgy ahogy van, lehozhatjuk Isten szintjéről a mi szintünkre. Hiszen az Istentől való különbözőségünk mindig nagyobb a hozzá való hasonlóságunknál. De úgy vélem, a szeretet, minden szeretetből fakadó tett már része egy szentháromság jellegű cselekvésnek.

Nagy teológusokat, filozófusokat, szociológusokat említett. Hogyan tudna behatolni az életünkbe ez a gondolat – világi és egyházi emberek életébe egyaránt –, hogy megvalósuljon ez a modell, és ne maradjon csak a könyvekben és a tudósok íróasztalán?

Úgy vélem, hogy az utóbbi évtizedekben sok nagy teológus, filozófus, és szociológus megsejtette, hogy döntő mérkőzés zajlik azon a téren, amelyen újra átgondoljuk a kapcsolatok fontosságát, és itt az evangéliumi életnek, bőven van mondanivalója. A Szentháromságnak nagyon sok köze van a társadalmi életünkhöz. Gyakran eszembe jut ez a részlet a navarrai püspökök 1986-os, húsvéti leveléből: „Amikor mi, keresztények megvalljuk Isten háromságát, akkor meg akarjuk erősíteni, hogy Isten nem egyedülálló, önmagába zárt, hanem szolidális. Isten közösség, megosztott élet, odaadás, kölcsönös ajándékozás, az élet örömteli közössége. Isten egyidejűleg az, aki szeret, akit szeretnek és a szeretet. A Szentháromság megvallása nemcsak az jelenti, hogy elismerjük mint elvet, hanem azt is, hogy életünk legfőbb modelljeként fogadjuk el.” Amikor kinyilvánítjuk és tiszteletben tartjuk az emberek között a különbözőséget és a pluralizmust, gyakorlatilag megvalljuk az emberek *háromságos* különállását. Amikor elhárítjuk a távolságokat, és azért tevékenykedünk, hogy ténylegesen megvalósuljon az egyenlőség férfiak és nők között, szerencsések és balsorsúak, közeliak és távoliak között, akkor a gyakorlatban érvényesítjük a Szentháromság személyeinek egyenlőségét. Amikor azon fáradozunk, hogy „egy szív, egy lélek” legyünk és megtanuljunk mindent közösbe tenni, hogy senki ne szenvedjen szükséget, akkor az egyetlen Istent valljuk meg és magunkba fogadjuk háromságos életét.

Dr. Bernhard Callebaut belga szociológus, a Firenze melletti Sophia Egyetemi Intézet oktatója. Kutatási területe az egyház társadalmi tanításához és a kulturális folyamatok szociológiájához kapcsolódik. Számos publikáció szerzője.

EMILIÁNI SZENT JEROMOS

Emléknapja: február 8.

*Velence, 1486. +Somasca, 1537. február 8.

Azt a kort, amelybe a velencei patrícus-fiú, Girolamo (Jeromos) Miani beleszületett, szellemi téren a reneszánsz virágzása jellemezte, mely az antik kultúra értékeit új életre keltette. Az irányzattal a pápaság is szövetségre lépett, bár a vallási életnek ez nem mindig tett jó szolgálatot. A kor politikai arcát a gyakori, olykor vad háborúskodás szabta meg: a habsburg Spanyolország és Franciaország, vagy az Egyházi Állam és egyéb itáliai fejedelemségek, városköztársaságok és nemesi családok Észak-Itáliát ismételten lángba borították. A harcokba a tengereken uralkodó büszke Velence is alaposan belekeveredett. Az erkölcsök eldurvulása, egész országrészek kipusztulása, a nép elszegényedése, a közizgazgatás, a jog és az egészségügy zűrzavara lett a következmény. Az apokaliptikus lovasok, a háború, az éhség, a pestis és a halál -- akiket Dürer Albert éppen akkoriban metszett látomásos erővel fába -- pusztítva járták be a messzi tájakat és népeket.

A harcra és kalandra éhes ifjú Jeromos korán belesodródott e véres viszályokba. Szülővárosa rábízta a Piave felett őrködő kis erőd, Castelnovo védelmét a Velence és I. Miksa császár között kitört háborúban. S történt, hogy a császáriak egyik rajtaütése alkalmával, 1511 augusztusában alulmaradt és fogságba került. Ez bizony súlyos csapás volt magasan szárnyaló reményeire és evilági tettvágyára. A rabságban viszont mélyreható változás következett be lelkében. A börtön csendjében és magányában magába szállt, a kegyelem megragadta. Hasonló történt vele, mint tíz évvel később Loyolai Ignáccal, amikor sebesülése után a betegágyban magába szállásra és megtérésre használta föl idejét: a világias gondoskodású, harcias és hírvágyó katonából Krisztus szenvedélyes harcosa lett, telve az Isten és a felebarát iránti szeretettel. Egy hónapi fogság és a csodás, a Szűzanya által kieszközölt szabadulás elegendő volt arra, hogy átformálja őt: Annak követője lett, aki abban az időben is a szenvedő és gondok közt vergődő emberekben mutatkozott meg.

Jeromos egy ideig még önvizsgálatot tartott, és készülődött a hősi keresztény hivatásra. Három évig volt Castelnovo községi elöljárója. Ez alatt sokat vezekelt és a felebaráti szeretetet gyakorolta. Azután határozottan, éretten és visszavonhatatlanul rálépett a Gondviselés által mutatott útra. Velencében fölkészült a papságra, és 1518-ban, harminckét évesen fölszenteltette magát. Most már megvolt minden föltétel karitatív életműve számára. Ettől fogva Isten szolgálatába állította önzetlen munkáját, fáradhatatlan buzgalmát és odaadását.

1528-ban, amikor hazájában éhínség és járvány tombolt, kézzelfoghatóan megnyilatkozott bátor áldozatkészsége. Minden holmiját az ínségeseknek ajándékozta, éjszaka eltemette az utcán heverő halottakat, és ápolta a beteget, egész addig, amíg maga is megkapta a kiütéses tifuszt. Ha rabsága a szerzetesi élet előkészületi ideje volt, ez a betegsége a novíciátus lett a keresztény tökéletességre való törekvéséhez.

Fölgyógyulása után 1531-ben lemondott minden tulajdonáról. Teljesen a szegények-

nek szentelte magát, mégpedig az árva gyermekeknek, akik -- szomorú képe ez a kor-
nak -- csapatosan kószáltak mindenfelé. Otthont és munkát szerzett nekik. A Szent
Rókus-templom melletti házba gyűjtötte őket, egyszerű ételmezést, vallásoktatást és a
rendszeres munkára való fölkészítést kaptak. A velencei kormányzat támogatta fára-
dozásait, hiszen a közjót szolgálta, és 1531-ben az árvák rendelkezésére bocsátotta
a „gyógyíthatatlanok ispotályát”.

Ez a siker arra ösztönözte, hogy működését kiterjessze Velencén túl egészen Milánó-
ig. Több városban árvaházakat alapított, gondjába fogadta a veszélyeztetett leányokat,
ápolta a betegeket, és hitoktatásban részesítette a falusiakat.

Példája más, nemes gondolkodású embereket is megmozgatott, akik segítették vállal-
kozásaiban. Együttélésük rendezésére és megalapozására, de azért is, hogy a kibonta-
kozó szeretetműnek világos szabályozást adjon, leghűbb segítőit szerzetesi közösség-
be fogta össze. Ebben támogatta őt Chieti püspöke, a későbbi IV. Pál pápa. Egy 1528-
ban alapított, 1540-ben jóváhagyott, az ágostonos regulát követő férfirend jött így lét-
re, amely Itáliában ma is működik, s amelyet anyagháza után szomaszkai rendnek ne-
veznek. Árvaházak, szegény- otthonok, kórházak és diákotthonok fenntartása a mun-
kaköre.

A pestis ismét dühöngeni kezdett, és a szeretetnek immár 51 éves apostolát semmi
sem tarthatta vissza, hogy a szeretet csatájának első vonalában küzdjön. A szerencsét-
len áldozatok ápolása közben őt is megtámadta a szörnyű ragály. Istenben remélő bi-
zalommal fogadta el. Keresztény derűje, amely egész életén át lendülettel töltötte be,
töretlen maradt, állandóan vidám arca most sem sötétedett el. Amikor már halálán
volt, még egyszer lelkére kötötte társainak, hogy kövessék a keresztet, az evilági dol-
gokat kevésbe vegyék, a szegényeket, az elhagyottakat meg a betegeket szeressék, és
egyetértésben, szeretetben éljenek együtt. Lényegileg a szellemi végrendelete ez,
amely nemcsak szerzetestársainak szól. Szemét és kezét az ég felé emelve a „Jézus és
Mária” szavakkal halt meg 1537. február 8-án, Somascában.

Egy tisztán látó emberbarát és nagyszívű jótevő távozott vele a földről, de a katolikus
reform apostolaként tovább sugárzott a hitújítás idején. Példakép lett, aki a maga ko-
rában és környezetében izzó szívvel és gyakorlati érzékkel közelítette meg az emberi
nyomorúságot, és derűsen, feltétel nélkül Krisztusnak élt. A saját korára szabott, de
minden időben érthető és követhető példát hagyott az Egyházra a szent és karitatív
életről.

XIV. Benedek pápa 1747-ben boldoggá, XIII. Kelemen húsz évvel később
szentté avatta Emiliáni Jeromost. XI. Pius 1928-ban a szomaszkaiak négyszáz éves
jubileuma alkalmából az egész Egyház számára az árvák és a szülői szeretetet nélkü-
löző gyermekek védőszentjévé emelte.

Ünnepét 1769-ben vették föl a római naptárba, július 20-ra. 1969-ben a halála napjá-
ra, február 8-ra tették át.

Emiliáni Jeromos, mielőtt a 16. századi „árvák atyja” lett, mint tette vágyó obsitos
már átélte a tulajdonképpeni megtérést.

Miután Castelnuovo elesett, a győztes ostromlók -- bátor ellenállása miatt földühödve

-- egy mély pincezugba zárták és vasra verték. Ebben a nyomorúságos helyzetében, amikor élete is veszélyben forgott, a fiatal tiszt visszaemlékezett buzgó gyermekségére, és a Trevigiben tisztelt Szűzanyához könyörgött. Nem sokkal ezután e halottnak vélt ember egyszer csak föltűnt Trevigiben, kezében a bilincsekkel, és elbeszélte, hogy megjelent neki a Szűzanya, leoldotta bilincseit, és kivezette az ellenséges örök között. A bilincseket a Szűzanya oltárára helyezte. Velencében, ahol ünnepélyesen fogadták, a Szent Márk téren nyilvánosan ismertette szabadulásának történetét.

Jeromos nemcsak katonai pályafutásának fordított hátat, hanem indulatosságának és nagyravágyásának is. Egy napon -- így beszélnek -- neki kellett elintéznie egy fiatal rokonának valamilyen ügyét. Az üzletember, akivel tárgyalt, durván és szemtelenül viselkedett vele. Szidta, átkozta, és megfenyegette, hogy szálanként kitepi a szakállát. Az egyébként annyira hirtelen és forrófejű Jeromos, aki korábban fogával tépte volna szét az ilyen embert, teljesen nyugodt maradt, és derűs mosollyal ezt mondta: „Itt a szakállam, tégy vele, ahogy mondod, ha Isten is úgy akarja.”

Az 1528-as ínséges évben Jeromos azon fáradozott, hogy elűzze a szegények küszöbéről a halál kísértetét. Csónakja éjjel-nappal járta Velence csendes csatornáit, éhségtől haldoklókat vagy halottakat keresve. Azután lemondott szenátori méltóságáról. A tekintélyes férfit ócska ruhában látták az emberek, amint az utcákat járta. Ahol csavargó gyermeket talált, kinek arcáról lerítt az éhezés, magához vette az öreg házba, amelyet bérelt. Legtöbbjüknek nem voltak szülei, koldulásból és lopkodásból éltek, s a patkányok között aludtak a keskeny rakpartokon. Tízből százan lettek, százból ezren, és a szent mégsem taszított vissza a nyomorba egyetlen gyereket sem, aki hozzá menekült. Kézműveseket alkalmazott, hogy mesterségre tanítsa őket. Szigorú házirenddel igyekezett pótolni az elmaradt nevelést. Védenceit hamarosan mindenütt ismerték és fölismerték, fehér ruhájukról, szentolvasójukról és keresztes zászlójukról.

IMA A PLÉBÁNIÁÉRT

Urunk Jézus! Te vagy feje az Anyaszentegyház titokzatos testének; Te vagy hát feje a mi plébániánknak is, amely a nagy Egyháznak kicsiny része. Kérjük, terjeszd fölénk oltalmadat és add reánk áldásodat.

Áldd meg plébániánk híveit, és kegyelmeddel tedd buzgóvá őket.

Áldd meg szeretettel és egyetértéssel a házastársakat; vezérelj jóra fiatalságunkat; adj megnyugvást az özvegyeknek, gondviselőt az árváknak, türelmet a betegeknek és szenvedőknek. Fordítsd a szíveket irgalommal a nélkülözők felé, és könnyíts a szűkölködők nehézségein.

Különösen könyörgünk egyházközségünk vezetőiért. Tartsd ébren bennük a kötelességérzetet, hogy mindenben Isten dicsőségét és az Egyház javát nézzék. Munkájukért áldd meg őket Urunk, mert Te nagylelkű vagy mindazokhoz, akik tevékenykednek. Aki él és uralkodik mindörökkön-örökké. Ámen.

„A katolikus kultúráért végzett munkáért”
díjat 2011. december 11-én Franka Tibor polgármester Úr
Horváth Györgynének (Terikének) adta át.

A jubileumi évünk decemberi programjaként
adventi koncertet adott a templomban
Pitti Katalin Liszt-díjas operaénekesnő és
Virágh András Liszt-díjas orgonaművész

A böjtbevezető idő

A megváltás ünnepkörének távolabbi előkészülete

Új időszak kezdődik. A természet is fakadóban: még vad és szeles, viharos, de már közeledik az új tavasz. Az Egyház szent évében is tavasz kezdődik, a lelkek tavasza. A talajkészítésnek munkás korszaka, a szív friss földjén az új mag elvetésének ideje. Mert most jött el újra az az idő, amelyben egykor az isteni mag, az Úr Jézus Krisztus a földbe temettetett, és meghalt, hogy halála által százszoros, ezerszeres gyümölcsöt hozzon. Itt az idő, hogy megünnepeljük újra a halálnak és a feltámadásnak ünnepét, Krisztusnak és az Egyháznak ezt a tavaszi ünnepét.

Komoly és komor ez az idő. A régít ki kell söpörni és a kinövéseket le kell metszeni – ez is halál. De egyúttal reménnyel teljes is ez az idő, mert az új most kialakulhat.

Kilenc vasárnapból álló hozsanna kezdődik tulajdonképpen. Kilenc vasárnap és ezzel kilenc hét liturgiáján át akar elvezetni minket az Egyház a megváltás fő-fő ünnepeihez: a Húsvéthoz és a Pünkösdhöz. De mély bölcsességgel, édesanyai szeretettel, isteni pedagógiával három fokozaton át vezet ide minket: a *böjtbevezető*, a *nagyböjt* és a *szenvedés idején* át. Ebből a böjtbevezető csak az előcsarnoka az igazán komoly nagyböjti fegyelemnek és egyúttal átmenet a karácsonyi ünnepkör derűs világából a negyvennapos nagyböjtbe. Elmúlt a Karácsony és az Egyház nem akarja, hogy elfeledjük: szenvedni jött az Úr a földre, ezért a megtestesülés, mert így nyithatja meg nekünk az eget. Tehát készülünk megemlékezni az Úr haláláról.

De miért kellett az Úrnak szenvednie? Miért kellett meghalnia értünk? Erre felel a böjtbevezető idő liturgiájában az Egyház. Most a papi zsolozsma és a misekönyv kiegészítik egymást és kölcsönösen magyarázzák meg a most következő időt. A böjtbevezető idő három vasárnapot foglal magában: a Hetvened, a Hatvanad és az Ötvened vasárnapot. Ezalatt a papi zsolozsma olvasmányai az ószövetségi Szentírás első könyveit idézik. (A zsolozsma ugyanis egy évre elosztja az egész Szentírást és így olvastatja híveivel.) Ezekből az olvasmányokból három nagy pátriárka alakja domborodik ki: Ádám, Noé és Ábrahám, akik egyúttal Krisztus Urunk előképei. Ádám a bűn atyja, az ő bűne miatt kell Krisztusnak szenvednie. De egyúttal előképe Krisztusunknak, az új Ádámnak, a megváltott emberiség új ősatyjának. Noé és az ő bárkája előképe a megváltásnak a kereszt vizében és az Egyház hajójában. Ábrahám áldozata már sejteti velünk Jézusunknak haláláldozatát.

De az evangéliumok is a következő idők szellemét világítják meg előttünk. A három evangélium elénk tárja nagyböjt meghívását, feladatát, célját. Az

Úr meghívása hangzik Hetvened-vasárnapján, hogy menjünk az ő szőlőjébe dolgozni. Vagy kezdjünk el tavasszal újra dolgozni! A nagyböjt feladata lesz előkészíteni lelkünket, a mi szőlőskertünket a magvető számára, hogy az isteni magvető magja százszoros termést hozzon bennünk is.

És mi a célja ennek a munkának? A megvilágosodás a keresztségben, a Húsvét felragyogása bennünk, a megdicsőülés az egekben, ahová az Egyház liturgiája által a megdicsőült Krisztushoz megdicsőült hívőket akar elvezetni.

A három stációs-templom szentje is fokozatosan visz közelebb a nagyböjthöz. Az első Szent Lőrinc, a bátor vértanú, a hittanulók vezére, a diakónus vezet minket Krisztus küzdő tanítványai közé. A második Szent Pál, aki megmutatja mily küzdelmet tud kiállani, aki a kegyelemben bíz. A harmadik Szent Péter, Krisztus földi helytartója, aki megerősíti testvéreit az Úr szava szerint.

A három vasárnap nevét a történelemből értjük meg. Két forrásból tevődött össze ez a böjtbevezető idő. Az egyik a római liturgia alkotása. Valószínűleg már a VI. században Rómában stációs szentmisét tartottak a Rómában legjobban tisztelt három szent bazilikájában, hogy a népvándorlás zavaros, komor világában, a pestisek és más járványok idején, a gyakori természeti csapások közt és az ebből fakadó éhínségben körmenettel kérjék Isten kegyelmét és segítségét. Ez a sötét háttér teszi érthetővé a mise-énekek égbeszálló, szinte kétségbeesett felkiáltását.

A másik tényező kelet; itt kezdődött az a szokás, hogy húsvét előtt egyes helyeken ötven, máshol hatvan napon át böjtöltek; sőt volt olyan hely, ahol a hetven évig tartó fogság emlékére hetven napon át böjtöltek. Mikor azután a VI. században (még I. Gergely pápa, tehát 604 előtt) ezt a vasárnapot bevezetőként a nagyböjt elé csatolták, legalább a névben meghagyták a régebbi nagyobb böjtök emlékét.

Ebből következik, hogy ha még nem is az igazi böjtnek az ideje ez a három hét, azért komoly, magunkba szállásra készítő szent idő. Meglátszik ez a liturgikus szabályokon is. Az első jel: az Alleluja elmaradása. Dehogyan énekelhetné az öröm énekét az Egyház, mikor a Hetvened vasárnapja azt juttatja eszünkbe, hogy az egész földi élet számkivetés, fogság. Ilyen volt a zsidók élete, mikor Babilon folyóinak partján ültek és sírtak. Hiába kérték, énekeljenek. Hárfáikat a fűzfákra akasztották és elnémult ajkukon a dal.

Nincs a liturgiában sem öröm-ének: ezért nincs Glória sem a szentmisében, ha az egyházi szín a viola. Most pedig abba öltözik a papság. Felhangzik a tractus böjti éneke (hamvazószerdáig csak vasárnapon: hétköznap kimarad).

Íme, így készül az Egyház a nagyböjtre.

(Szunyogh Xavér misszálé)

Meghirdette a pápa a Hit évét

A II. Vatikáni Zsinat megnyitásának 50. évfordulóján, **2012. október 11-én kezdődik és 2013. november 24-ig**, Krisztus király ünnepéig tart majd a Hit éve, amelynek célja, hogy hirdessük Krisztust azoknak, akik nem ismerik, vagy csupán egy történelmi személyiséget látnak benne – jelentette be XVI. Benedek vasárnap, a Szent Péter-bazilikában tartott szentmisén. A pápa erről beszélt az Úrangyalához kapcsolódó elmélkedésében is.

A Szent Péter-bazilikában a pápa úgy fogalmazott: a kegyelem pillanata lesz a Hit éve, amikor még teljesebben Istenhez fordulhatunk, megerősíthetjük hitünket, és örömmel hirdethetjük őt az embereknek. XVI. Benedek szerint a Hit éve új lendületet adhat az egyház missziójának, és kivezetheti az embereket abból a sivatagból, amelyben gyakran találják magukat, és elvezetheti őket az élet helyére, a Krisztussal való barátságra. Hozzátette: a Hit éve meghirdetésének okát, céljait és irányelveit egy apostoli levélben részletezi majd. A Szent Péter-bazilikában celebrált szentmisén, az Új Evangelizáció Pápai Tanácsa által szervezett új evangelizációs konferencia vendégei vettek részt, ezért itt jelentette be a pápa a Hit évét.

Az olvasmányok kapcsán a pápa az új evangelizáció útmutatóját vázolta fel: Izajás próféta a perzsa Kürosz királyról ír, aki anélkül valósított meg egy isteni tervet, hogy tudott volna erről, és még csak zsidó sem volt – mondta a pápa. – még Kürosz is egy nagyobb terv része, amit csak Isten ismer és ő visz véghez. Ez a történelem új teológiájának szükségességére hívja fel a figyelmet – mutatott rá XVI. Benedek –, mint az új evangelizáció lényeges elemére, mivel korunk emberének, a totalitárius diktatúráktól terhelt 20. század után, szüksége van a világot és az időt szemlélő teljes, egységes látásmódra. Főleg a hagyományosan keresztény országok válnak egyre inkább közömbössé.

Pál apostol thesszalonikiekhez írt első levele kapcsán a Szentatya emlékeztetett: Isten az, aki megérinti az emberek szívét szava és lelke által, és hitre, valamint az egyházzal való közösségre hívja őket. A tény, hogy Isten és nem az evangéliumot hirdető ember érinti meg az emberek szívét, mutatja annak fontosságát, hogy Istent ismerjük el minden apostoli tevékenység elsődleges mozgatójának, amelyeket imának kell megelőznie és követnie is. A pápa hozzátette: ahogy Szent Pálnak is voltak segítői, nekünk is szükségünk van társakra az új evangelizációban.

A fő üzenetet azonban, amelyet az evangélium hirdetőinek el kell vinni a világ számára, az evangélium tartalmazza, amiben Jézus azt mondja a farizeusoknak: „adjátok meg a császárnak, ami a császáré, és Istennek, ami az Istené”. Ez arra emlékeztet, hogy az egyház üzenete elsősorban nem politikai – figyelmeztetett a Szentatya. – Az egyház elsősorban Istenről és az ő királyságáról beszél, emlékeztetve mindenkit, főleg pedig a keresztényeket, akik elvesztették identitásukat, hogy Istennek van joga rendelkeznie mindennel, ami az övé, így a mi életünkkel is. Előző nap a pápa kifejtette: már nyolcezer katolikus tevékenykedik az új evangelizáció terepén. A mai kornak ugyanúgy szüksége van Istenre, mint a kétezer évvel ezelőttinek, de az emberek nem találják a válaszokat a kérdéseikre. Ezek a kérdések viszont megkerülhetetlenek. A mai világban is van jó föld, ami jó termést hozhat.

XVI. Benedek a Szent Péter téren összegyűlt 40 ezer zarándok előtt úgyszintén a Hit évről beszélt. Elmondta: célja, hogy hirdessük Krisztust azoknak, akik nem ismerik, vagy csupán egy történelmi személyiséget látnak benne. Végül a pápa a Szűzanya oltalmába ajánlotta az új evangelizációt – írja a CNA és a Asia News valamint a Vatikáni Rádió.

Agnes Beguin: Figyelj és hallgass meg

Ha arra kérlek, hogy hallgass meg
és Te tanácsot adsz
nem teljesíted kérésemet.

Ha arra kérlek, hogy hallgasd meg érzéseimet
és Te elmagyarázod miért rossz, hogy így érzek,
akkor rám tiportál.

Ha arra kérlek, hogy hallgass meg
és te úgy érzed, hogy valamit tenned kell,
hogy a problémám megoldódjon,
bocsáss meg, de úgy érzem,
hogy süket vagy.

Nem kértem mást, csak hogy figyelj rám
és hallgass meg.

Nem kértem, hogy tanácsolj, sem hogy tegyél,
nem kértem mást, csak hogy hallgass meg.

Nem vagyok tehetetlen,
csak gyönges és elesett.

Amikor teszel valamit helyettem
amit nekem kell megtennem,
csak megerősítetted a félelmemet és gyöngeségemet.

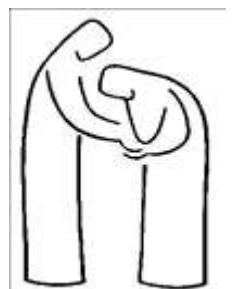
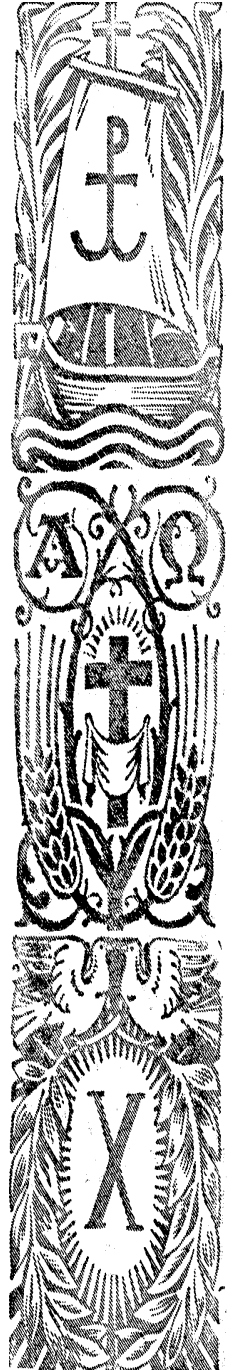
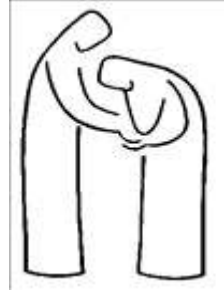
De ha elfogadod, hogy úgy érzek, ahogy érzek
még ha ez az érzés számomra érthetetlen is,
lehetővé teszed, hogy megvizsgáljam
és értelmet adjak az érthetetlennek.

Ha ez megtörténik a válasz világossá válik
és tanácsra nincs szükség.

Talán azért használ sok embernek az imádság
mert Isten nem ad tanácsot, sem megoldást,
figyel és meghallgat, a többit ránk bízta.

Tehát Te is, kérlek figyelj rám és hallgass meg.

Ha szólni akarsz, várj egy ideig
és akkor már én is tudok Rád figyelni.

HUMOR

Az élet előtttem áll, és nem látok tőle semmit.

Gondolkodom, tehát vagyok, de ha gondolkodom,
még jobban vagyok.

Aki sokat tanul, az sokat tud. Aki sokat tud, az sokat felejt.
Aki sokat felejt, az keveset tud. Akkor minek tanulni?

Mit csinál a föld nélküli paraszt? - Vessen magára!

A barátomnak és nekem azonos az ízlésünk.
Ő engem szeret, én pedig magamat.

Mi az abszolút felesleges kérdés?
Az aludtтеjtől megkérdezni, mit álmodott?

Az építkezésen a főnök odamegy a munkásokhoz:

- Fiúk, nem érkeztek meg a lapátok.
- Sebaj, majd egymásra támaszkodunk.

- Mi szeretnél lenni Öcsi? - kérdezi a srácot a pályaválasztási tanácsadó.
- Télen medve, nyáron pedagógus...

- Nagyon drága volt a tankönyv - mondja anyuka a kisfiának, de ma megvettem neked. Csak vigyázz rá, nehogy tönkretedd!

- Ígérem, anyuci, hozzá se fogok nyúlni!

A tanító bácsi az igeragozást oktatja:

Én hallgatok, te hallgatsz, ő hallgat, mi hallgatunk, ti hallgattok,
ők hallgatnak. Na Mórlicka, ismételd el szépen.

-Tanár úr! Minek szaporítsuk a szót, senki meg se mukkan.

- Apu, mi az, hogy civilizáció?

-A civilizáció az, amikor kinyitod a televíziót, hogy megtudjad,
milyen az idő, ahelyett, hogy kinyitnád az ablakot.

G y e r m e k o l d a l

Éljen a magyar nyelv!

A leghosszabb magyar mondat, ami visszafelé olvasva is ugyanaz...

„Kis erek mentén, láp sík ölén, oda van a bánya rabja, jaj Baranyában
a vadon élő Kis Pálnét nem keresik.”

Falu végén kurta kocsmá csak „e betűvel!

Telepszegleten szeszelve
csermely mellett elhelyezve,
benne kedve tetszelegne,
teszem fel, nem esteledne.

Egek rendre estelednek,
erek, berkek csendesednek.
Dereglye sem megy keresztbe,
hever e fekete csendbe.

Szeszelve bezzeg nem csendes,
zeng-peng benne zene rendes.
Szesz ereje szerteterjed,
embereknek kedve gerjed.

Hej, menyecske, kedves lelkem,
erjedt hegylevet kell nyelnem!
Legyen hetven esztendeje,
de meg heves szesz ereje!

Zenemester, sebesebben!
Kerekedett fene kedvem.
Keresetem szerteverem,
lelkemet meg eltemetem.

Megjelennek rendelettel:
csendesebben kedvetekkel!

Telep feje heveredne,
esetleg elszenderedne!

Legyen vele beste lelke,
te meg erdj fene helyre!
Zene zengjen, szedte-vedte,
pendelyemnek lehet veszte!

Esmeg mennek, reteszt vernek:
Legyenek csendesek kendtek!
Szentek lelke legyen velek,
kedves egyetlenem beteg.

Feleletet egy meg nem tett,
berekesztnek szesznyeletet.
Zene menten befejezve,
s szertemennek csendesedve.

*(Kérdés: Vajon ezt melyik más élő
nyelven lehet így elmesélni?)*

Szeretlek apa...

Míg egy férfi új autóját polírozgatta, a kislány felvett egy követ és vonalakat karcolt az autó oldalára. Haragjában a férfi megfogta a gyermek kezét és többször ráütött, nem figyelve, hogy egy franciakupaccsal üti. A kórházban a gyermek elvesztette az ujját a többszörös törés miatt.

Amikor a gyermek meglátta a kórházba hozzá érkező apját, szemében fájó tekintettel kérdezte: Apa, mikor fog visszamenni az ujjam? Az apa felismerve tettének súlyát, szólni sem tudott. Visszament az autójához és többször belerúgott. Saját cselekedetétől feldúlva leült az autó elé és a karcolásokat nézte, majd megfejtette az írást.

A gyermek ezt karcolta az autó oldalára: „SZERETLEK APA!”

A tárgyak használatra vannak, az emberek szeretetre!
Ma fordított világban élünk: az emberek vannak használva és a tárgyak vannak szeretve.

Legyünk óvatosak és tartsuk emlékezetünkben ezt a gondolatot:
a tárgyak azért vannak, hogy használjuk őket!
Az emberek azért vannak, hogy szeressük őket!

*Próbáld meg mindig uralkodni az érzelmeiden!
Vigyázz a gondolataidra, mert szavak lesznek belőlük!
Vigyázz a szavaidra, mert cselekedetek lesznek belőlük!
Vigyázz a cselekedeteidre, mert megszokások lesznek belőlük!
Vigyázz a megszokásaidra, mert szenvedély lesz belőlük!
Vigyázz a szenvedélyedre, mert rabsággá és végzetteddé válhat!
A harag és a szeretet nem ismernek határt!
Válaszd a szeretetet, hogy szép és kedves életed legyen...*

A fáradt kutya

Egy öreg, fáradtnak látszó kutya sétált be az udvaromba. Jól táplált volt, és a nyakörvéről is látszott, hogy van gazdája. Bejött velem a házba, és elaludt a nappali sarkában. Egy órával később odament az ajtóhoz, én meg kiengedtem. Másnap újra megjelent, és megint aludt egy órát a sarokban.

Ez így ment több héten át. Kíváncsiságból tűztem egy cédulát a nyakörvére:
Az Ön kutyája minden délután a házamban szundikál!"

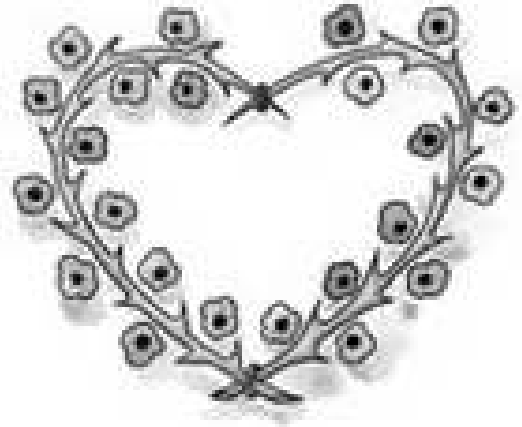
Másnap a nyakörvre tűzve megérkezett a válasz:

*Tíz gyerekünk van, azért nem tud a kutya otthon nyugodtan aludni.
Holnap én is eljöhetek vele?"*

Nagybőjtre...

A legszebb könnycsepp

Angyalt küldött a földre a Jó Isten, hogy vigye fel az égbe a legszebb könnycseppet. Az angyal bejárta az országot, világot. Végre ráta-
lált egy özvegy édesanyára, aki egyetlen gyermekének koporsója felett hullatta könnyeit. Minden könnycseppje igazgyöngynek látszott, szikrázott rajtuk a napsugár. Az angyal azt gondolta, hogy könnyen teljesítette a feladatot. Túl korán örvendezett. Isten ugyan megdicsérte őt szorgalmáért, de azt mondta, hogy szebb könnycsepp is van a világon.

Az angyal ismét útnak indult. Másodszor egy ártatlan kisfiú könnyét vitte az égi trónus elé, de ezzel sem teljesítette feladatát. Újból a földre röppent. Villámgyorsan gyűjtögette a legkülönbözőbb könnycseppeket: Hála-könnyből, keserű csalódásból kihullajtottat, bánatos édesapáét, szomorú édesanyáét, haldokló emberét... Isten azonban mindezekre azt válaszolta: szebb könnycsepp is van a világon!

Szomorú volt az angyal mert nem tudta teljesíteni Isten kívánságát. Bele is fáradt a sok keresésbe. Betért egy templomba pihenni. Úgy gondolta hiába minden igyekezete, a legszebb könnycseppre soha sem talál rá. A templom félhomályában egyszer csak egy embert vett észre, aki félrehúzódva keserűen zokogott. Saját bűneit siratta, nem talált vigaszt, mert át-
érezte szörnyű tettét: az Istent bántotta meg. Ezért folyt a könnye és meleg esőként áztatta a poros követ. Az angyal nyomban mellette termett: szemkápráztatóan ragyogott valamennyi könnycsepp, miközben tarso-
lyába gyűjtögette őket. Érezte, hogy végül mégis sikerül teljesítenie a rá-
bízott feladatot. Valóban a könnycseppek oly szépek voltak, hogy az angyal nem tudta levenni róluk a tekintetét.

Amikor a könnycseppekkel odaállt a Jó Isten elé, dicséretben részesült. Isten így szólt hozzá:

- Látod nincs szebb ragyogás, nincs aranyosabb fénysugár, mint ami a bánat könnyéről verődik vissza. Mert a bánat fakasztotta könnycseppek igaz szeretetről tanúskodnak, és csillogásukkal a bűntől megmenekült szabad ember szépségéről győzik meg a világot. A bűntől felszabadult ember az örökkévalóság fényét sugározza.

Ha vétkezel, szállj magadba és őszintén bánd meg bűneidet. Isten a megtérő bűnösnek mindig kész megbocsátani. /ismeretlen szerző/

Levél Jézustól

Emlékszel-e még... mikor voltál utoljára itt velem? Itt csöndben, rám figyelve? Mikor szakítottál időt arra, hogy velem legyél, csak velem?! Gondolsz néha arra, hogy szeretlek? Szeretlek, mert enyém vagy, szeretlek, mert én teremtettelek.

Azért teremtettelek, mert szeretlek és mindig is szerettelek. Szeretetem teremtménye vagy! Benne voltál terveimben, hogy része legyél a világnak. Öröktől fogva benne voltál a szeretetemben, hogy a világnak része lehessen benned. Akartam, hogy legyél és akarom, hogy az legyél, akinek akartalak. Nem kérdelem ki vagy, milyen vagy.

Ismerlek téged. Ismerlek és elfogadlak olyannak, amilyen vagy. Ha sántítasz, nem kívánom tőled, hogy táncolj. A mankóiddal együtt is bejöhetsz hozzám. Ha táplálékra van szükséged, adok neked. Ha vigaszra vágyakozol, nálam megtalálod. Nem darabollak szét részeidre, hogy megismerjelek. Nem szavaid és tetteid alapján ítélek meg. Én, a szívek, vesék vizsgálója ismerem legtitkosabb gondolataidat is. Ismerem vágyaidat, szándékaidat. Én nem a külső alapján ítélek. Én magadhoz mérlek, nem másokhoz. Én nem utállok a bűneid miatt. Én a bűneidet utálom, és a bűneidtől csak általam szabadulhatsz meg. Csak szólj, és én megbocsátok neked, csak kérd, és újra tiszta lappal indulhatsz előttem. Én azt akarom, hogy örülj, hogy boldog légy! Mert én örülök neked, és meg akarom osztani veled az örömet! Én azt akarom, hogy tudj nevetni, hogy mindig vidám legyél. Én azt akarom, hogy észre vedd: az élet szép és élni jó!

Azt akarom, hogy színt vigyél mások életébe is, hogy az emberek megtanuljanak kacagni tőled, hogy felszabadult lehess. Azt akarom, hogy az enyém lehess, hogy kifoszthassalak. Nem azért, hogy kifosszanak, hogy semmid se legyen, hanem, hogy én legyek mindened, hogy egészen betölthesselek, hogy átjárjalak, s hogy szeretetem a tied legyen.

Jól tudom életed tele van gondokkal, nehézségekkel.

NE FÉLJ, nem kell félned, én veled vagyok. Én a tied vagyok, egészen neked adtam magam. Aki fél, az nem talál meg engem. A félelem elfordít tőlem. A félelem meggátol abban, hogy szeretni tudj. Aki fél, az nem tud igazán szeretni. A félelemtől kell félned. Én a tied vagyok, és ez elég ne-

ked. Az én kegyelmem elég neked, és én betöltelek. Hogyan magyarázzam meg neked: én mindig veled vagyok. Akkor is, ha úgy érzed, mindenki elhagyott, akkor is, ha azt mondd, nincs szükséged rám. Én melletted állok és várom, hogy figyelj, FIGYELJ RÁM!

Nem kényszerítelek, csendben szölongatlak, s ha rám figyelsz, meghallod hangomat. A neveden szólítalak, az igazin, amelyet én adtam neked. Csak akkor hallod meg a hangomat, ha ismered a nevedet, ha tudod, hogy fontos vagy nekem. Fontos vagy nekem, mert szeretlek. Nélkülem semmi vagy, nincs életed, nincsenek lehetőségeid. Nélkülem nincs meg az újrakezdés lehetősége. Ha egyedül akarod járni az utadat, megteheted. Elfordulhatsz tőlem. Ha nem akarsz látni, becsukhatod szemeidet, ha nem akarsz hallani, befoghatod füleidet. Ha nem akarsz emlékezni rám, megfeledkezhetsz rólam. De nélkülem az életed olyan, mint a fáról lehullott levél: a legelső szél elsodorja. Mint az olaj nélküli mécse: hiába akar lobogni, csak a kanóc ég el füstölögve. De én nem oltom ki a pislákoló mécsest, és a megtört nádszálat sem töröm össze: én semmire sem kényszerítelek, mert szeretlek. És ha néha vádolsz, gyűlölsz, én akkor is szeretlek! A kudarcidban is ott vagyok veled, mert önmagadban semmi vagy, de én a kudarcidban is szeretlek. Olyan könnyen megfeledkezel rólam: a barátok, a munka, a szórakozás vagy a mindennapi robot leköti figyelmedet. Csak ha nagy a baj, ha szorít az idő, akkor jutok eszedbe. Akkor jössz: de én mindig várlak. Szüntelenül, mert egészen neked adtam magamat.

Minden beteljesedett, mert Atyám, az örök Atya így akarta. Jöjj velem, ne szégyelld, hogy veled vagyok! Talán nem érted, hogy miért tettem mindezt: miért volt szükség a Betlehemre, a Golgotára, miért a szalma, a jászol, az ostor és az „áldozat”, a keresz... Nem baj, ne törd a fejedet rajta túlságosan... ne akarj mindent egyszerre megérteni! Ha tudsz szeretni, láthatod: a szeretet áldozatot követel, önfeláldozást!

Én téged végtelenül SZERETLEK.

Gyakori kérdésekre válaszok - az Egyházi Törvénykönyv alapján

KERESZTELES

851. kánon: - A keresztség kiszolgáltatását kellőképpen elő kell készíteni...

- a megkeresztelendő gyermek szüleit és azokat, akik a keresztszülői feladatokat fogják magukra vállalni, megfelelően kell tájékoztatni ennek a szentségnek a jelentésére és a vele járó kötelezettségekre...

855.k. - ügyeljenek arra, nehogy a kereszteny érülettől idegen nevet adjanak (a gyermeknek)

856.k. - ajánlatos, hogy a keresztséget vasárnap szolgáltassák ki

857.k. - a keresztele helye a saját plébániatemplom...

867.k. - A szülők kötelesek gondoskodni arról, hogy a gyermekek már az első hetekben megkapják a keresztséget. A születés után mielőbb, sőt már a szülés előtt forduljanak a plébánoshoz... hogy erre kellő felkészítést kapjanak.

868.k. - Ahhoz, hogy a gyermeket megengedetten kereszteljék meg, szükséges... hogy megalapozott remény legyen a katolikus vallásban való nevelésre...

KERESZTSZÜLŐK

872.k. - feladata... hogy azon fáradozzék, hogy a megkeresztelt a keresztségnek megfelelő kereszteny életet éljen, és az ezzel járó köteleességeket híven teljesítse.

874.k. - tizenhatodik életévét betöltött személy legyen

- katolikus, volt elsőáldozó, megbérmált és éljen a hithez és a vállalandó tisztséghez méltó életet.

- ne kösse semmilyen kánoni büntetés (pl. elvált-újraházasodott, v. nem egyházi házasságban él)

- nem katolikus, csak mint a *keresztség tanúja* fogadható el.

Felnőtt korban is lehet kérni keresztelest, a plébánossal megbeszélve.

HÁZASSÁGKÖTÉS - (JEGYESOKTATÁS)

Legalább 3-4 hónappal az esküvő előtt kérjük, jelentkezni a plébánosnál - a jegyesoktatás, az időpont lefoglalása, de a felkészülés, ill. a szükséges okmányok beszerzése miatt is!

BETEGELLÁTÁS

Minden első pénteken, illetve atyákkal egyeztetett időpontban.

Sürgősségi betegellátás: 06/20/519-8541 (Kórházlelkészi Szolgálat).

TEMETÉS

Ha már ismeretes a temetés időpontja, az elhunyt adatainak birtokában (név; szül. idő, hely; lakcím; halál oka,) a Halotti Anyakönyvi Kivonattal lehet jönni egyházi temetést kérni – amennyiben az elhunyt plébániánk területén lakott. Más plébánia területéről engedélyt kell hozni!

ELSŐÁLDÓZÁS

Elsőáldozó (gyermek esetén) csak az lehet, aki már legalább harmadikos, folyamatosan tanult hittant, rendszeresen részt vesz a vasárnapi szentmiséken és a teljes szülői támogatást megkapja ahhoz, hogy első komoly egyéni döntésével Istennel összekapcsolja az életét.

BÉRMÁLKOZÁS

A bérálás szentségében (*keresztény nagykorúság szentsége*) azok a fiatalok részesülhetnek, akik voltak elsőáldozók, azóta rendszeres hitoktatásban vesznek részt és vallásukat gyakorolják. (szentmise, ima, egyházközségi szolgálatok...) Bérálkozási felkészítésre a legalább 13. évüket betöltött fiatalok jelentkezhetnek. - Gondoljanak a bérálás lehetőségére azok a felnőttek is, akiknek életéből az elmúlt évtizedek hiányos hitoktatási lehetősége miatt a bérálás szentsége kimaradt.

Ez ügyben és más témákban is bátran lehet kérdezni a plébánost!

EGYHÁZI ADÓ (Önkéntes hozzájárulás plébániai közösségünk fenntartásához)

Mindig vannak újabb érdeklődők az Egyházi adóval (önkéntes hozzájárulás) kapcsolatosan is. Íme egy rövid tájékoztató:

Önfenntartók vagyunk! Az alkalmazottak fizetését (pap, sekrestyés, kántor), a rezsi költséget (villany, gáz, víz, csatorna, szemét, stb.), és egyéb kiadásokat (karbantartás, felújítás, stb.) a hívek által befizetett egyházi adóból, adományokból kell(ene) kigazdálkodnunk! Mennyit kell fizetni? – Egyén, vagy család jövedelmének 1 %-át. Mikor fizessünk? – Minden évben. Mindenkinek lelkiismeretére van bízva. Lehet egy összegben a beszédőknek fizetni, lehet havonta a sekrestyében, esetleg csekken, vagy átutalással is. Köszönjük (Isten fizesse meg!) mindazoknak, akik évről-évre rendszeresen befizetik az "egyházi adót", bevételek 1 %-át.

Akik nem tudják befizetni az 1 %-ot (vagyis kevesebbet fizetnek), azoknál tudomásul vesszük, hogy egyházi adót nem tudnak fizetni. Természetesen adományaikat köszönettel fogadjuk.

Megjegyzés: Az adófizetők munkahelyükön rendelkezhetnek jövedelmük 2x1 százalékaival (a Katolikus Egyház, ill. a „KEREPESI KATOLIKUS KÖZÖSSÉGÉRT ALAPÍTVÁNY” számára. Adószáma: 1 8 7 1 7 7 1 8 –1–13).

MIT JELENT A LAKÁSSZENDELÉSKOR FELÍRT G+M+B?

Általánosan használt jelentése: a három napkeleti bölcs nevének rövidítése:

Gáspár+Menyhért+Boldizsár.

Másik jelentése: Christus Mansionem Benedicat = Krisztus áldja meg e hajlékot.

BÖJTI FEGYELEM

Jézus iránti szeretetből (Ő szenvedett, életét adta értem) vállalom valamit, válaszolok szeretetére...

HAMVAZÓSZERDA és NAGYPÉNTEK szigorú böjt.

- Hústilalom: a hústól való tartózkodás a betöltött 14 éves kortól kötelező.

- Az étkezés csökkentése: a betöltött 21. életévtől a megkezdett 60-ig (egyszer van teljesebb étkezés és maximum kétszer némi étel fogyasztása).

NAGYBÖJT PÉNTEKJEIN is hústilalom van!

AZ ÉV TÖBBI PÉNTEKJÉN: vagy a hústól való tartózkodással, egyéb területeken való lemondással (TV, zene, kávé, ital, cigaretta, stb.) vagy ehelyett az irgalmas szeretet (pl. idős, v. beteglátogatás, alamizsna, adomány, segítség, "közmunka" a plébánia és templom körül), vagy jámbor áhítat valamely gyakorlatával tehetünk eleget a bűnbánat isteni parancsának (pl. keresztút elimádkozása, szentségimádás, litánia). Sok-sok lehetőség, mindenki maga tudja, hogy számára mi az a többlet, amelyet "megérez"...

Hazai programok

Megismerkedéstől a családalapításig

Előadás- és beszélgetéssorozat keresztény házasságra készülő fiatalok számára a Nagycsaládosok Országos Egyesületének, az Országos Lelkipásztori Intézet, a Katolikus Családtervezési Tanácsadó szervezésében. A kéthetente tartandó előadásokra minden fiatalot szeretettel várnak. Az előadások szempontokat adnak a párválasztáshoz, érettebb önismerethez segítenek, és a családi élet főbb kérdéseit ismertetik.

Az előadások helyszíne: a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola (Budapest, V. ker. Piarista köz, az Erzsébet híd pesti hídfőjénél.)

Időpontja: szerdánként 19-21 óráig.

A házasság-szentség	2012. február 1.
Jelenits István piarista	
Jegyesség és esküvő	február 15.
Ecseri Miklós-és Zsófia	
Hit és megtartó szeretet a családban	február 29.
Komáromi János-és Mária	
Testi-lelki szerelem a házasság előtt és a házasságban	március 13.
Halupka Attila-és Rebeka	
Családtervezés, a gyermekek elfogadása	március 28.
Pál Bernadett	
Holtomiglan-holtodiglan... és a szürke hétköznapiak	április 11.
Radó Péter-és Erzsébet	
A család helyzete a mai világban	április 25.
Bíró László püspök	

A VÁCI EGYHÁZMEGYE STÓLADÍJSZABÁSA

az MKPK 2009. évi jóváhagyásával, érvényes 2010. január 1-től

Szentmisék:

Csendes mise	1 200.- Ft.
Orgonás mise	2 100.- Ft.

Esküvők:

Csendes	9 000.- Ft.
Orgonás	20 000.- Ft.

Temetések:

Kántor nélkül	9 000.- Ft.
Kántorral	15 000.- Ft.
Egyszeri harangozás:	1 000.- Ft.

Szociálisan rászorulóknak esetén a díjak összege csökkenthető.

Szentmise szándékok február hónapban

1. +Molnár Józsefné, +Molnár József és összes +Hozzá tartozó
2. A Rózsafüzér Társulat 5. (Szalainé) csoport élő Tagjai
3. A Rózsafüzér Társulat 5.(Szalainé) cs.+Tagjai -Jézus Szt. Szíve tiszt. engesztelésül
4.
5. Az Egyházközség híveiért (8.00)
Élő Édesanya születésnapjára (11.00)
+Kotter Károly (18.00)
6.
7.
8.
9. +Ruzsai Pál, +Szülők és összes +Hozzá tartozó
10. Hálából születésnapon
11. +Néczin András 5. évf.
12. +Budavári József évf. (8.00)
..... (11.00)
+Bollog János, +neje Katalin, +id. Burkovics Péter és +fia Péter (18.00)
13. A Szűzanya tiszteletére
14.
15. +Nagy János és +Huszka Julianna, +Fiuk és +Unokájuk
16. +Rozmüller József, neje +Szokolik Julianna, +két Gyermeük és +Nagyszülők
17. +Paulovics Károlyné, +Férje és +Szülei
18.
19. +József és +Julianna (8.00)
..... (11.00)
+Mészáros János és +Anna leánya 4. évf. (18.00)
20. Papokért és papi hivatásokért
21.
22.
23. +ifj. Kiss Sándor és +Szülei
24.
25. A 24 órás szentségimádást végzőkért és az imát kérőkért
26. Az egyházközség februárban +Híveiért (8.00)
..... (11.00)
+Jancsó Mihályné és +Szülei (18.00)
27.
28.
29.

Antoine de Saint-Exupéry imája

(Az új esztendőre)

Uram! Nem csodákért és látomásokért fohászkodom, csak erőt kérek a hétköznapiakhoz. Taníts meg a kis lépések művészetére! Tégy leleményessé és ötletessé, hogy a napok sokféleségében és forgatagában időben rögzítsem a számomra fontos felismeréseket és tapasztalatokat. Segíts engem a helyes időbeosztásban. Ajándékozz biztos érzéket a dolgok fontossági sorrendjének, elsőrangú vagy csupán másodrangú fontossága megítéléséhez. Erőt kérek a fegyelmezettséghez és a mértéktartáshoz, hogy ne csak átfussak az életen, de értelmesen osszam be napjaimat, észleljem a váratlan örömeket és magaslatokat. Őrizz meg attól a naiv hittől, hogy az életben minden simán kell, hogy menjen. Ajándékozz meg azazal a józan felismeréssel, hogy a nehézségek, kudarcok, sikertelenségek, visszaesések az élet magától adódó ráadásai, amelyek révén növekedünk és érlelődünk. Küldd el hozzám a kellő pillanatban azt, akinek van elegendő bátorsága és szeretete az igazság kimondásához. Az igazságot az ember nem magának mondja meg, azt mások mondják meg nekünk. Tudom, hogy sok probléma éppen úgy oldódik meg, hogy nem teszünk semmit. Kérlek segíts, hogy tudjak várni. Te tudod, hogy milyen nagy szükségünk van a barátságra. Add, hogy az élet legszebb, legnehezebb, legkockázatosabb és legtörékenyebb ajándékára méltók lehessünk. Ajándékozz elegendő fantáziát ahhoz, hogy a kellő pillanatban és a megfelelő helyen szavakkal vagy szavak nélkül egy kis jóságot közvetíthessek. Őrizz meg az élet elszalasztásának félelmétől. Ne azt add nekem, amit kívánok, hanem azt, amire szükségem van. Uram! Taníts meg a kis lépések művészetére.

Ámen

A szilasligeti kápolnában - minden hónap 1. vasárnapján reggel 8.00 órakor
görög katolikus szentmise,
- minden hónap első péntekén 17.00 órakor
gyógytatás és áldoztatás van.

„LÉPCSŐK”

A kerepesi római katolikus egyházközség lapja

Felelős kiadó és szerkesztő: Frajna András plébános

Főszerkesztő: Sohan Andrásné

Szerkesztők: Lobmayer Miklós, Lobmayer Miklósné

A szerkesztőség címe: 2144 Kerepes, Szabadság út 246.

Tel.: 06/28/560-370 Fax: 06/28/560-371

e-mail: frajna.andras@vaciegyhazmegye.hu

Internetes honlap: <http://kerepes.plebania.hu>

Megjelenik két havonta, első vasárnap 450 példányban

Szentmisék rendje:

A kerepesi templomban:

Vasárnap: **8.00 és 18.00**

Hétköznapi: **6.15**

Kivéve csütörtök: **18.00**

Szilasligeti kápolnában:

Vasárnap: **11.00**